

Adopce Synů (David Weber)

Chci zde popsat některé věci, které jsou základní pro naše pochopení „synovství“ nebo „adopce synů“, tak jak jsou zjevené v Písmu.

Není divu, že většina křesťanů má staženou temnou clonu, která jim brání, aby porozuměli synovství, protože zjevení synovství je něco čemu ďábel zuřivě brání a protože progresse křesťana z duchovního dítěte k duchovnímu synu pro ďábla znamená zkázu.

„Vždyť celé tvorstvo toužebně vyhlíží a očekává zjevení Božích synů-- neboť tvorstvo bylo poddáno marnosti; ne dobrovolně, ale kvůli tomu, který je poddal -- a má naději, že i ono samo bude vysvobozeno z otroctví zániku do slavné svobody Božích dětí. Víme přece, že celé tvorstvo až dodnes společně sténá a pracuje k porodu. A nejen to, ale i my, kteří máme prvotiny Ducha, sami v sobě sténáme, očekávajíc synovství. (adopci)...“ (Římanům 8:19-23)

Milovaní i pouhé krátké nahlédnutí do této pasáže z Římanům, by nám mělo ukázat, že „adopce synů“ nebo odhalení Syna v plnosti ve společnosti synů je něco co ještě leží před tělem Krista. My, kteří jsme dostali míru Ducha nyní čekáme... a sténáme očekávajíc adopci synů. Byli jsme předurčení k adopci jako synové, ale ta adopce je něco na co stále nyní čekáme. „Adopce“ není jednoduše záležitost přijetí do Boží rodiny skrze obnovení našeho ducha, ale spíše je to konečný výsledek Božího krušného a láskyplného jednání s námi k plnému a kompletnímu odevzdání naší duše! „...**dokud nedospějeme všichni k jednotě víry a plného poznání Syna Božího, v dospělého muže, v míru postavy Kristovy plnosti, abychom již více nebyli jako děti, zmítáni vlnami a hnáni každým větrem učení v lidské nestálosti, v chytráctví k nastražené cestě bludu, nýbrž abychom byli pravdiví v lásce a rostli všemi způsoby v toho, který je hlavou, v Krista.**“ (Ef.4:13-15)

Tradiční Hebrejský pohled na "adopci syna" nemá nic společného s umístěním sirotka do opatrovnictví, ale spíše je o mladém muži, který dospívá do pozice, kdy mu může být svěřena plná autorita a všechny zdroje Otce. S tímto na mysli můžeme pochopit proč ďábel dělá vše v jeho moci, aby zabránil Božím dětem vidět jejich plné dědictví a adopci jako synů? Když jsou zjevení DOSPĚLÍ synové Boha, tak nepřítel přijde o své místo, přijde o své království, přijde o vše!

"Nyní přišla záchrana, moc a kralování našeho Boha a pravomoc jeho Krista, neboť byl svržen žalobce našich bratří..." (Zj.12:10)

Milovaní, vytržení syna k Božímu trůnu v dvanácté kapitole Zjevení, není nic menšího, než synové Boží dospívající k plné autoritě a moci v království; toho čeho se ďábel bojí nejvíce a to k čemu pracuje a sténá celé stvoření jako žena v porodních bolestech. Ďábel bojoval co mohl, aby zabránil křesťanům vstupovat do jejich dědictví v Kristu... ale milovaní... nyní je nejvyšší čas, abychom povstali! Je čas, abychom duchem moudrosti a zjevení znali naše povolání; což je plné bohatství, moc a autorita nám svěřena naším nebeským Otcem, aby osvobodil celé Jeho stvoření od zajetí zkázy a smrti - aby celé

stvoření mohlo vejít do svobody a slávy Božích dětí, do dědictví synů!

V Římanům 8:19 je v řeckých textech slovo "*apokalupsis*" což může být přeloženo jako zjevení a pochází ze slova "odhalit." Je to zjevení něčeho co bylo doposud zahaleno. V této pasáži to byli synové Boží, kteří byli zahaleni. Určitě i porozumění synovství bylo zahaleno před mnohými křesťany, ale díky Bohu, že nyní přichází čas velkého odhalení Božího dědictví v svatých.

Pavel v této pasáži pro syny používá slovo "*huios*" což znamená plně dospělí synové. Jan používá to samé slovo ve dvanácté kapitole Zjevení, kde žena v bolestech rodí syna – konečně dospělého muže, který je vytržen k Božímu trůnu. Měli bychom nyní vidět, že zjevení Božích synů není pouze odhalení nebo zjevení Božích dětí, to se děje již dva tisíce let, ale je to zjevení těch, kteří plně dospěli v Kristu, byli u Božího trůnu a jsou představeni Otcem jako plně dospělí synové (*huios*) Království.

Život Ježíše, tak jak je nám popsán v Evangeliiích, ukazuje také na tři etapy duchovního růstu věřícího... od nemluvněte (*teknion*)... přes pubertu (*teknon*)... k dospělosti (*huios*), když ho u řeky Jordán Otec prohlašuje za Svěho milovaného Syna v kterém našel zalíbení. Tento vzorec je také patrný v životě Izraelského muže. Nejdříve ve věku osmi dnů přichází obřízka, kterou je chlapec označen jako "muž smlouvy" patřící k Božímu lidu Izrael. Další slavnostní událost byla "*Bar-Mitzvah*," která se odehrávala, když vstupoval chlapec do puberty. *Bar-Mitzvah* znamená "syn zodpovědný" a znamenalo to nejenom, že má zodpovědnost dodržovat Boží zákon, ale také čas, kdy se začal učit řemeslu svého Otce v rodinném podniku.

Třetí přelomová událost se jmenovala "*Huiotesia*" neboli "adopční ceremonie," kdy se teprve s chlapce stal opravdový muž (kolem věku 30ti let). Otec mladého muže vložil svou ruku na hlavu svého syna a prohlásil, "Toto je můj milovaný syn ve kterém jsem našel zalíbení! Svěřuji mu nyní všechno své bohatství a moc a autoritu, aby mohl jednat za mě ve všech mých záležitostech."

Drazí přátelé, vidíte že tyto tři události, které se odehrávají v životě Izraelského muže a tři etapy popsány z života Ježíše mají být chápány duchovně, abychom lépe porozuměli jak nás Bůh vychovává? Rozumíte nyní proč Ježíš ve věku 12ti let říká svým pozemským rodičům „***Jak to, že jste mne hledali? Nevěděli jste, že musím být ve věcech svého Otce?***“ (Lk.2:49) Vidíte že tím prohlašuje, že vstoupil do učení od svého Otce (a že už se mnohému naučil)? Ježíš se musel učit "rodinné řemeslo," aby ve 30ti jeho nebeský Otec, Jahve, o něm mohl prohlásit „***Ty jsi ten můj Syn, Milovaný, v tobě jsem našel zalíbení.***“ (Lk.3:22). Proto je o něm také psáno, že "***zatímco rostl byl čím dál moudřejší a milejší Bohu i lidem***" (Lk.2:52) a "***naučil se poslušnosti tím, co vytrpěl.***" (He.5:8). Ježíš se musel učit poslušnosti, tak jako každý syn Boží (my) a jako jediný to zvládl bez chyby. Jaký to fantastický příklad máme v našem Mesiáši!

Jeho ceremoniál Synovství u Jordánu, který měl naplnit všechnu spravedlnost a odstartovat Jeho slavnou Synovskou službu proběhl, až když dospěl do plné "zralosti." Duch Svatý sestupující na Ježíše v podobě holubice, byla jako potvrzující Boží ruka na Ježíšově hlavě.

Proč Bůh v těchto dnech otevírá nové a hlubší porozumění Písma? Protože čas pro naši adopci jako "synové" se blíží a pro mnohé už je tu. Svět i časy se naplnili a Otec se připravuje věnovat bohatství, moc, a slávu Jeho Království jeho lidu v plné míře! Ale nesvěří Svou moc duchovním dětem... Otec čeká (tak jako celé stvoření) na Boží syny. To je ta drahocenná úroda země na kterou vinař tak trpělivě čekal.

Růst z duchovního dětství k synu přichází pouze jednou cestou milování... mnohé kárání, utrpení a zkoušky. Do Božího Království neexistují žádné zkratky.

Nechť nám Pán dá milost, abychom vytrvali ve všech zkouškách a výchově, kterou musí projít každý syn a, aby mohl mít společenství synů na které může vložit velkou autoritu a moc, která je potřeba na vládnutí spolu s Kristem v Božím Království.